

Το δώρο της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας στην Επισκοπή Τολιάρας

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)



• Του Θεοφιλ. Επισκόπου Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Προδρόμου

Όταν πριν από δύο χρόνια πορεύτηκα για πρώτη φορά στην άγνωστη και μακρινή Πέμπτη Ήπειρο, την Αυστραλία, με την ευλογία του Πατρός και Πατριάρχη Αλεξανδρείας κ.κ. Θεοδώρου, ένιωθα ανήσυχος, ίσως και κάπως φοβισμένος, μπροστά στο άγνωστο και στη διαφορετική νοοτροπία των ανθρώπων. Όλα έμοιαζαν καινούργια, και τα μεγέθη ασύλληπτα σε σύγκριση με την Ελλάδα, και ακόμη πιο ασύλληπτα όταν τα συνέκρινα με τη φτωχική Νότια Μαδαγασκάρη, όπου διακονώ ταπεινά. Όμως, ο Θεός πάντα παρηγορεί και ανοίγει δρόμους. Και τότε ξαφνικά ήρθε στην καρδιά μου η ιστορία του Αβραάμ και η φωνή του Θεού που έλεγε: «Πήγαινε εκεί που θα σου δείξω».

Όταν ακολουθήσεις τη φωνή του Θεού, ποτέ δεν θα το μετανιώσεις. Το ταξίδι αυτό υπήρξε πραγματικά ένα θαύμα. Η ευχή του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ.κ. Μακαρίου και το έμπρακτο πατρικό του ενδιαφέρον για τις ανάγκες της Ιεραποστολής, η αρωγή των Επισκόπων του, η συμπαράσταση του κλήρου και του λαού, υπήρξαν κάτι παραπάνω από συγκινητικά. Ήταν σαν να ζούσα στα πρώτα αποστολικά χρόνια, όταν οι εύρωστες Κοινότητες στήριζαν τις φτωχότερες, και έτσι άρχισε να γεννιέται το θαύμα.

Στην καρδιά της Νότιας Μαδαγασκάρης, εκεί όπου η παιδεία δεν είναι αυτονόητο δικαίωμα αλλά προνόμιο για λίγους, το θαύμα έλαβε σάρκα και οστά. Ένα σχολείο – Δημοτικό, Γυμνάσιο και Λύκειο – στέκει τώρα ως φάρος γνώσης και ελπίδας για

510 παιδιά, φωτίζοντας το μέλλον τους με την αλήθεια της μάθησης.



Αυτό το θαύμα γεννήθηκε από μια ανιδιοτελή αγάπη. Η Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας, υπό την καθοδήγηση του πολυσεβάστου Αρχιεπισκόπου Μακαρίου, ενός εμπνευσμένου Ιεράρχη και ανθρώπου ανοικτών οριζόντων, έσκυψε με πατρική στοργή πάνω από τις ανάγκες της Ιεραποστολής στην Τολιάρρα. Με μια κίνηση αγάπης και φιλαδελφίας, χάρισε στην Ιερά Επισκοπή Τολιάρρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης ένα ολόκληρο σχολικό συγκρότημα, προσφέροντας στα παιδιά αυτό που τόσο απεγνωσμένα ζητούσαν: μια ευκαιρία να μάθουν, να εξελιχθούν, να ονειρευτούν ένα καλύτερο μέλλον κι έναν καλύτερο κόσμο.

Η δωρεά αυτή δεν είναι απλώς ένα κτίριο. Είναι μια ζωντανή μαρτυρία χριστιανικής αδελφοσύνης και αλληλεγγύης, ένα έργο που αποδεικνύει ότι η αγάπη δεν γνωρίζει αποστάσεις, σύνορα, λαούς και φυλές. Από την Αυστραλία ως τη Μαδαγασκάρη, η γέφυρα της προσφοράς χτίστηκε με προσευχές, θυσίες και αληθινή φροντίδα για τον πάσχοντα αδελφό, για το ορφανό παιδί, για τον ίδιο τον Χριστό τελικά. Διότι η προσφορά σε έναν από τους ελάχιστους αδελφούς μας είναι προσφορά στον Χριστό.

Σήμερα, μέσα στις αίθουσες αυτού του σχολείου, του σχολείου με την επωνυμία «Αρχιεπίσκοπος Μακάριος», 510 παιδιά γελούν, γράφουν, διαβάζουν, ονειρεύονται. Παιδιά που κάποτε δεν είχαν πρόσβαση στη γνώση, κρατούν στα χέρια τους βιβλία, σχηματίζουν τα πρώτα τους γράμματα, αποκτούν ελπίδα. Η φλόγα της μάθησης ανάβει σε κάθε βλέμμα, σε κάθε φωνή που απαγγέλλει με περηφάνια μια λέξη που έμαθε.

Η Ιερά Επισκοπή Τολιάρρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης, με συγκίνηση και ευγνωμοσύνη, υψώνει δοξολογία στον Θεό και εκφράζει την πιο βαθιά της ευχαριστία προς την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας και τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο κ.κ. Μακάριο. Αυτή η δωρεά δεν είναι απλώς μια κίνηση φιλανθρωπίας· είναι μια επένδυση στις ψυχές των παιδιών, ένας σπόρος που θα καρποφορήσει σε μια κοινωνία φωτισμένη από τη γνώση και την πίστη.



Είθε η χάρη του Θεού να ευλογεί πάντοτε αυτούς που ανοίγουν δρόμους για τα παιδιά του κόσμου. Στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας και στον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο κ.κ. Μακάριο, η Εκκλησία της Ν. Μαδαγασκάρης απευθύνει ένα ταπεινό αλλά εκ βάθους καρδιάς «ευχαριστώ». Μέσα από την αγάπη τους δεν χτίστηκε απλώς ένα σχολείο· χτίστηκε ένα μέλλον γεμάτο ελπίδα.

Αυτό το ταπεινό «ευχαριστώ» των παιδιών της Ν. Μαδαγασκάρης και το δικό μου ήλθα για να κομίσω αυτές τις ημέρες στον σεβάσμιο και πρεσβύτερο αδελφό Αρχιεπίσκοπο Μακάριο και σε όλο τον ευλογημένο κλήρο και λαό της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, και να εκζητήσω και πάλι το έλεος της ευρύχωρης καρδιάς τους.

Αναχωρώ από την Αυστραλία με την καρδιά πλημμυρισμένη από αγάπη και ευγνωμοσύνη, και με τη νοσταλγία ήδη να με κυριεύει για τα όσα όμορφα και πνευματικά που μου χάρισε η Αυστραλία.

Σας περιμένουμε, Σεβασμιώτατε Άγιε Αυστραλίας, στην Τολιάρρα, να δείτε τα καλά έργα των χειρών σας και να ακούσετε το «ευχαριστώ» των παιδιών μας. Αυτό μόνο έχει αξία και όχι τα δικά μου άτεχνα λόγια... Αείποτε ευγνώμονες!







